

освѣтъ псета, друго имя пѣмали за нихъ. Исусъ Христосъ, като да искалъ да покаже, че и той еднакво мысли съ нихъ, казалъ на Хананеянкѣ-тѣ: „не бы было праведно да отнемемъ хлѣба отъ дѣца-та и да го хвърлимъ на псета-та.“

„Безъ сомнѣніе тѣй, Господи!“ отговорила Хананеянка-та, „но и псета-та ся хранятъ отъ трохы-тѣ, что падатъ отъ трапезѣ-тѣ на господарѣ-тѣ имъ.“

Тогава Исусъ Христосъ воскликнулъ: „о жено! велика е вѣра-та ти, да ти бѣде, както желаешъ; иди съ миромъ.“

Отъ тѣхъ минутъ ся исцѣлила дѣщеря ѿ, и майка-та, като си дошла дома, намѣрила ѿ совершенно здравъ.

ГЛАВА XLVIII.

ПРѢОБРАЖЕНІЕ ГОСПОДНЕ.

Исусъ Христосъ взелъ съ Себе си Петра, Іакова и Іоанна и отишълъ съ нихъ на горѣ Ѡзаворѣ. Кога стигнулъ на самыя върхъ на тѣхъ горѣ, Исусъ Христосъ ся молилъ, и во время-то на молитвѣ-тѣ вида-тъ Му ся прѣобразилъ, измѣнилъ; лице-то Му просвѣтлѣло като сѣнце, дрехы-тѣ Му ся показали бѣлы като снѣгъ. Два челоуѣка ся явили при Него, обиколены отъ небесно сїяніе: това были Пророцы-тѣ Моисей и Ілія. Тѣи говорили съ Господа за онова, что имало да ся случи съ Него въ Іерусалимъ.

Апостолъ Петръ, въ востѣргъ отъ чудно-то явленіе, казалъ: „Господи, намъ е добрѣ да бѣдемъ тука! Ако заповѣдашь, да направимъ три колыбы, едиѣ за Тебе, другѣ за Моисея, третѣ за Ілію.“ Той отъ радости самъ не знаялъ, что говорилъ.

Догдѣто говорилъ Петръ, паднулъ свѣтелъ облакъ и обсѣнилъ ги, а изъ облака ся чулъ гласъ, който говорилъ: